

være at opføre og danne Ministerier. Vi have kun eet Maal, og det er at udtale, hvad vi troe der er Folkets Ret og Folkets Tanke.

Det staaer aldeles ikke for mig, som om det Uheldige i det foreliggende Forsatningsudkast er, om der kommer nogle færre eller nogle flere Bønder ind i Rigsdagen, flere eller færre Medlemmer af andre Classer; men det, der staaer for mig som det Uheldige, er, at vi her faae en Sammensætning af de forskjellige Thing, hvoraf det ene, det, hvoraf vi have den Være at være Medlemmer, træder frem og siger: Jeg er her ifølge den Grundtanke, den Bestrægtning, at alle Statsborgere, store og smaa, ere lige for Loven — thi vi sidde her ifølge den Erkjendelse, at det er den almindelige, lige Stemmeret, hvorpaa vor folkelige Udvikling skal bygges — medens det andet Thing træder frem som det, der er dannet og valgt netop til at gjøre Indsigelse mod denne Tankes Velsigelse for et Folk.

Den høitærede Conseilspræsident har paa et andet Sted sagt, hvad jeg troer er fuldstændig Sandhed, at hans Maal og Stræben skulde være at forbinde, nære og styrke Kjærligheden og Hengivenheden mellem Konge og Folk og paa bedste Maade at udvikle Landets Kræfter. Men jeg siger mit Nei idag, fordi jeg kan ikke Andet end som ærlig Mand sige, at det er min Overbeviisning, at den Wei, som Conseilspræsidenten her har valgt, er en vrang Wei, og at Fremtiden vil gjøre det klart. Det er sagt, at vi skulle see at komme til Ende, og der er Ingen, der kan længes mere efter at komme til Ende og No end jeg; men jeg synes, vi skulde spørge, hvilken Ende det er, vi komme til, og det staaer for mig, som om det Udkast, her foreligger, om det og kunde bringe os til øieblikkelig No, dog ikke vilde kunde bringe os til sand og varig No, til fast og rolig Udvikling af vor Fremtid.

Varfod: Da jeg i Rigsraadet stemte for den Forsatning, som nu foreligger, gjorde jeg det med det Forbehold, at jeg desuagtet i Rigsdagen vilde staae ligesaa frit, som om jeg havde stemt imod den, og denne Frihed er det mig klart, at jeg endnu i dette Øieblik har. Et Andet er, hvis jeg i dette Øieblik stemmer

Ja til Forsatningen, thi da er jeg bunden; da kan jeg hverken paa den næste eller, hvis jeg blev gjevvalgt, paa den 3die Rigsdag, forandre min Afstemning, og desuagtet stemmer jeg idag Ja, skjøndt jeg gjør det saa nødt og med saa ringe Tillid til den foreliggende Forsatning som Noget. Jeg kan ikke komme til den Overbeviisning, at den Forsatning, som er os forelagt, og som vi nu staae ifærd med at vedtage, kan eller bør vinde og være. Vi gjøre ifølge den Kongevalgte til Medlemmer af en lovgivende Forsamling, og det er i mine Tanker en constitutionel Vogn, der vil straffe sig selv. Vi vedblive her, eller, rettere sagt, vi begynde her at dele Folket i Classer, idet Valgmandsvalgene foregaae paa en Maade, der deler Folket i store Bønder, smaa Bønder og Kjøbstadborgere; jeg for min Part har hverken Kjærlighed til de store eller de smaa Bønder eller til Kjøbstadborgerne, men kun til det ene, hele, ubodelige Folk. Endelig have vi ikke engang kunnet opnaae at beholde vor gamle Grundlov af 5te Juni 1849 med en Tillægslov; men uagtet jeg ikke seer, der er ringeste Nødvendighed derfor, faae vi vedtaget en heel splinterny Lov, som, om den endog i sine vigtigste og væsentligste Stykker er en Afskrivning af Grundloven af 5te Juni 1849, dog er en ny Lov, og netop derfor kan den aldrig have den Kraft og Dygtighed til at samle Folket om sig som den gamle Lov, thi den har endnu ikke, som den, havt Stunder til at arbejde og virke og til gennem sin Virkning at vække Folkets Kjærlighed. Desuagtet stemmer jeg idag for Grundloven med det inderlige Ønske, at mit Syn paa den, dens tilkommende Stjæbne, dens Forhold til Folket og Indflydelse paa dette maa vise sig at være urigtigt; jeg ønsker det, men jeg kan hverken tænke eller haabe det. — Naar jeg desuagtet stemmer Ja og altsaa stemmer imod den ærede sidste Taler, skjøndt der er Ja i denne Kreds, med hvem jeg mere ønskede at være enig end med ham, kan jeg dog ikke troe, at jeg derved, som han udtrykte sig, begaaer en Utrofskab imod Kong Frederik den Syvendes Lov, men om saa var, saa maa jeg sige, at vel elsker jeg Kong Frederik den Syvendes Grundlov høit, men jeg elsker dog endnu høiere det Folk, for hvilket den er givet,